

Paradoks Pawła: List do Efezjan

The Pauline Paradox Series – Part 5: Ephesians – Polish

Spodziewamy się, że mogą istnieć dwa typy ludzi zainteresowanych tym nauczaniem. Pierwszy to ci, którzy nie rozumieją lub nie zgadzają się, że ci w wierze powinni przestrzegać Tory, albo całego Bożego Prawa. Osobom z tej grupy mocno sugerujemy, by zaczęli od początku tej serii, gdyż w tamtych częściach zawarte są podstawowe materiały, które będziemy wykorzystywać w nauczaniu na temat Efezjan.

Drugi typ osób to mogą być ci, którzy rozumieją, że powinniśmy przestrzegać Tory, ale chcą lepiej rozumieć i umieć wytłumaczyć trudne wypowiedzi Pawła. Tym także polecamy rozpocząć od początku Serii: Paradoks Pawła, jednakże nie uważamy tego za niezbędne. Polecamy także nauczania „[Zagubione Owce](#)” i „[Czym jest ewangelia](#)”, gdyż są tam materiały ważne do właściwego zrozumienia rozdziału 2, Efezjan.

Zauważycie, że w tym nauczaniu poruszamy się dość szybko. Nie będziemy się długo zatrzymywać w każdym punkcie materiału. Może się okazać, że będziecie chcieli obejrzeć ten materiał kilka razy, by go sobie lepiej przyswoić. Celem Serii Paradoks Pawła jest przywrócić Ciało Mesjasza do pełni Bożego Słowa. Wierzymy, że o to chodziło w całej służbie Jaszua (Jezusa), poza oczywiście dziełem na krzyżu bądź palu tortur. By to zrobić, chcemy pokazać, że listy Pawła są spójne z nauczaniem Mesjasza, co jest bardzo ważne. Chcemy skupić się tylko na wersetach, które ponoć podważają przestrzeganie Tory w wierze, skupimy się głównie na Efezjan 2. A przede wszystkim na Efez 2:14-15

Efez 2:14-15

On bowiem jest naszym pokojem, który z dwojga uczynił jedno, i w swoim ciele usunął stojący pośrodku mur wrogości, On zniósł Prawo przykazań (zawarte) w postanowieniach, aby stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka, czyniąc pokój.

Te dwa wersety są często wskazywane, by pokazać, że nasz Mesjasz unieważnił Boże Prawo, po hebrajsku Torę. Przy takiej interpretacji, tym murem rozdzielającym Żydów i pogan było Boże Prawo. Przy takim czytaniu Boże Prawo postrzegane jest jako wrogie. Typowe rozumienie tych wersetów faktycznie ukazuje nam tę perspektywę jako prawdziwą.

Zanim przedstawimy pogląd odbiegający od typowego i od założonych z góry doktryn, powinniśmy wpierv potraktować Efezjan jako list. W listach nigdy nie chodzi, by skupiać się w nich na zdaniu czy dwóch, lecz by kontekst całego listu dawał pełne zrozumienie każdego zdania. Jak to się często mówi: kontekst jest najważniejszy. Zacznijmy więc od pierwszego rozdziału.

Efezjan 1:1-10

Paweł, z woli Boga apostoł Mesjasza, Jaszua, do świętych, którzy są w Efezie i wierzących w Mesjasza, Jaszua: Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego i Pana, Jaszua, Mesjasza. Błogosławiony (jest) Bóg i Ojciec Pana naszego Jaszua, Mesjasza, który pobłogosławił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem w okęgach niebieskich – w Mesjaszu; zgodnie z tym, jak nas w Nim sobie wybrał przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed Jego obliczem. W miłości przeznaczył nas dla siebie do synostwa przez Jaszua, Mesjasza według upodobania swojej woli, dla uwielbienia chwały swojej łaski, którą obdarzył nas w Umiłowanym, w którym mamy odkupienie przez Jego krew, odpuszczenie upadków, według bogactwa Jego łaski, którą nam hojnie okazał we wszelkiej mądrości i zrozumieniu, gdy oznajmił nam tajemnicę swojej woli według swojego upodobania, które w Nim powziął, dla planu (obejmującego) pełnię czasów, aby połączyć wszystko w Mesjaszu – to, co na niebiosach, i to, co na ziemi – w Nim samym.

Paweł mówi nam, co od samego początku było wolą naszego Stwórcy – adoptowanie nas na synów poprzez Mesjasza, Jaszua. W tym planie, dzięki łasce Jahwe, mamy odkupienie i przebaczenie. W wersetach 9 i 10 Paweł nazywa to „tajemnicą Jego woli” i dotyczy to ludzi wiary we wszystkich czasach.

Efezjan 1:11-14

W Nim też zostaliśmy przyjęci jako dziedzictwo według planu Tego, który sprawia wszystko według postanowienia swojej woli, abyśmy istnieli dla uwielbienia Jego chwały, my, którzy już złożyliśmy nadzieję w Mesjaszu. W którym i wy, gdy usłyszeliście Słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia – w którym też uwierzyliście – zostaliście zapieczętowani Świętym Duchem obietnicy, który jest zadatką naszego dziedzictwa, dla odkupienia tego, co nabyte, [oraz] dla uwielbienia Jego chwały.

W tej adopcji mamy obiecane dziedzictwo. Ta obietnica jeszcze się nie wypełniła, wciąż na nią gorliwie czekamy.

Efezjan 1:15-23

Dlatego i ja, odkąd usłyszałem o waszej wierze w Pana, Jaszua, i o miłości do wszystkich świętych, nie przestaję dziękować za was i wspominać was w moich modlitwach, aby Bóg Pana naszego Jaszua, Mesjasza, Ojciec chwały, dał wam ducha mądrości i objawienia w (dogłębnym) poznaniu Jego, oświecone oczy waszego serca, abyście zobaczyli, jaka jest nadzieja waszego powołania, jakie bogactwo chwały Jego dziedzictwa w świętych i jak nadzwyczajna wielkość Jego mocy względem nas, wierzących zgodnie z działaniem potęgi Jego siły, którą wykazał w Mesjaszu, gdy Go wzbudził z martwych i posadził po swojej prawicy w okęgach niebieskich ponad wszelką zwierzchność i władzę, i mocą, i panowaniem, i wszelkim imieniem, które można by wymienić, nie tylko w tym wieku, ale i w nadchodzącym; i wszystko poddał pod Jego stopy, a Jego dał jako Głowę nad wszystkim Kościołowi, który jest Jego ciałem, pełnią Tego, który sam wszystko we wszystkim wypełnia.

Przechodzimy do Efezjan 2:1-3

Efezjan 2:1-3

A was, którzy byliście umarli w waszych upadkach i grzechach, w których niegdyś żyliście zgodnie z dobą tego świata, według władcy sfery powietrza, (władcy) ducha, który teraz działa w synach nieposłuszeństwa, wśród których i my wszyscy obracaliśmy

się niegdyś w żądzach naszego ciała, spełniając pragnienia ciała oraz myśli, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, tak jak pozostali;

Zauważcie tutaj, że Paweł wspomina, iż Efezjanie byli niegdyś umarli, dzięki swoim grzechom. Szli i robili to, co Przeciwnik tak jak reszta świata. Na taki stan ma odpowiednie określenie – „synowie nieposłuszeństwa”. Grzech i nieposłuszeństwo są zdefiniowane jako łamanie Bożego Prawa.

1 Jan 3:4

Każdy, kto praktykuje grzeszenie, ćwiczy się w nieprawości, gdyż grzech to nieprawość.

O to chodzi. Jeśli Paweł przyrównuje grzech do nieposłuszeństwa, które jest łamaniem Bożego prawa, to oznacza to, że wciąż musi istnieć Boże prawo (które można złamać). Kontynuujemy...

Efezjan 2:4-10

Jednak Bóg, który jest bogaty w miłosierdziu, przez wielką swoją miłość, którą nas ukochał, i to nas, którzy byliśmy umarli w upadkach, ożywił wraz z Chrystusem – łaską zbawieni jesteście – i wraz z Nim wzbudził, i wraz z Nim posadził w okręgach niebieskich w Mesjaszu, Jaszua, aby ukazać w nadchodzących wiekach nadzwyczajne bogactwo swojej łaski w dobroci względem nas w Mesjaszu, Jaszua. Gdyż łaską jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie z was – to dar Boga; nie z uczynków, aby się ktoś nie chlubił. Jego bowiem dziełem jesteśmy, stworzeni w Mesjaszu, Jaszua do dobrych uczynków, w których – (co) z góry przygotował Bóg – abyśmy w nich chodzili.

Paweł stwierdza, iż jesteśmy zbawieni z łaski, a nie z uczynków. Jednak w wersecie 10 wspomina, że jesteśmy stworzeni, by czynić uczynki. Stąd czynimy dobre uczynki, nie dla naszego zbawienia, ale w wyniku zbawienia. Bóg wcześniej przygotował te dobre uczynki, byśmy w nich chodzili. Lecz czym są te dobre uczynki, w których mamy chodzić, które zostały stworzone dawno temu? Cóż, Biblia podaje nam definicję.

5 Mojż. 8:6

Będziesz więc przestrzegał przykazań Jahwe, Boga twego, chodząc jego drogami i okazując mu zbożną cześć.

5 Mojż. 13:5

Za Jahwe, waszym Bogiem, pójdziecie i jego będziecie się bać, i jego przykazań przestrzegać. Jego głosu będziecie słuchać, jemu będziecie służyć i jego się trzymać.

5 Mojż. 28:9

Jahwe ustanowi cię sobie jako lud święty, tak jak ci poprzysiągł, jeżeli będziesz przestrzegał przykazań Jahwe, Boga twego, i chodził jego drogami.

... jako lud święty... jeżeli będziemy przestrzegać przykazań i chodzić jego drogami.

Pamiętacie, jak Paweł mówił coś podobnego w pierwszym rozdziale Efezjan? Spójrzmy na werset 4.

Efez 1:4

...zgodnie z tym, jak nas w Nim sobie wybrał przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed Jego obliczem w miłości.

Paweł odnosi się do 5 Mojż. 28:9 w wersetach Efez 1:4 i Efez 2:10. Oto kolejne wersety mówiące o chodzeniu w dobrych uczynkach, które zostały stworzone dawno temu: 5 Mojż. 30:16; Jozue 22:5; Sędziów 2:17; 1 Król. 2:3; 1 Król. 3:14; 1 Król. 6:12; 1 Król. 8:58; 1 Król. 11:38; 2 Król. 23:3; 2 Kronik 17:4; 2 Kronik 34:31. Zachęcamy, abyście przeczytali te wersety i sami je zbadali. Takie podejście i zrozumienie znajdujemy w całej Biblii.

W Efez 1:4 Paweł stwierdza, że przed założeniem świata zostaliśmy wybrani, by być święci i bez skazy... co oznacza, że taki był plan od początku czasu. Z Efez 2:10 dowiadujemy się, że te dobre uczynki były już wcześniej dla nas przygotowane.

Bycie świętymi i bez skazy, chodzenie w dobrych uczynkach, ustanowionych od samego początku, to nie tylko starotestamentowe wymysły, do jakich odnosi się Paweł. To zawsze było prawdą i zawsze nią będzie.

Łuk 1:6

Oboje zaś byli sprawiedliwi wobec Boga, nienaganni w postępowaniu według wszystkich przykazań i ustaw Pana.

2 Jan 1:6

A to jest miłość, abyśmy postępowali według Jego przykazań; to jest przykazanie – jak słyszeliście od początku – abyśmy zgodnie z nim postępowali.

Podsumujmy, co do tej pory przeczytaliśmy w Efezjan:

1. Od samego początku jest to planem Stwórcy, byśmy byli adoptowani w Mesjaszu, Jaszua – zwie się to „tajemnicą Jego woli”.
2. Jaszua był także mechanizmem, poprzez jaki, dzięki łasce Jahwe, mamy odkupienie i przebaczenie, co umożliwia tę adopcję.
3. Jako adoptowani synowie, mamy obietnicę dziedzictwa, która wciąż czeka.
4. Efezjanie niegdyś naśladowali Przeciwnika w nieposłuszeństwie, lecz teraz podążają za Mesjaszem i weszli do tego planu.
5. Tak jak my, Efezjanie zbawieni są z łaski, nie z uczynków.
6. Z powodu tej łaski, jako adoptowani synowie, czynimy dobre uczynki, jakie zostały przygotowane od samego początku. Mamy chodzić tymi drogami, które zawsze były definiowane jako Boże przykazania.

Po wypowiedzeniu tego wszystkiego przez Pawła, wersety 14-15 wydają się mówić, że Boże przykazania zostały usunięte, i dla niektórych jest to absolutnym faktem. Czytajmy więc dalej:

Efez 2:11-13

Dlatego pamiętajcie, że wy, niegdyś poganie w ciele, nazywani nieobrzezaniem przez tych, których nazywają obrzezaniem od (znaku) dokonanego ręką na ciele, że byliście w tamtym czasie bez Chrystusa, oddzieleni od społeczności Izraela i obcy przymierzom obietnicy, nie mający nadziei i bez Boga na tym świecie. Teraz zaś, w Mesjaszu, Jaszua, wy, którzy niegdyś byliście daleko, zostaliście sprowadzeni blisko we krwi Chrystusa.

W tym miejscu musimy zacząć zadawanie pytań, by zrozumieć hebrajski kontekst I wieku. Kim byli „obrzezani” i „nieobrzezani” z wersetu 11? W I wieku „obrzezani” odnosiło się często do Żydów. „Nieobrzezani” to z reguły byli niewierzący poganie. Zauważcie, że „niegdyś” byli zwani „nieobrzezanymi”. To tak, jakbym powiedział, że „niegdyś” grałem dla St. Louis Cardinals. Czy to oznacza, że wciąż gram dla nich? Nie, nie oznacza. Choć oznacza, że kiedyś grałem dla St. Louis Cardinals. Albo, gdybym powiedział, że „niegdyś” byłem Prezydentem USA, czy to znaczy, że wciąż jestem Prezydentem USA? Nie, nie oznacza. Choć znaczy to, że kiedyś byłem Prezydentem USA. Podobnie, gdy poganie byli „niegdyś” zwani „nieobrzezanymi”, czy to znaczy, że wciąż są zwani „nieobrzezanymi”? Odpowiadając w ten sam sposób, odpowiemy nie. Kiedyś poganie byli

„nieobrzezany”, lecz teraz są „obrzezany”. Paweł mówi dalej w wersecie 12, że „niegdyś”, gdy zwani byli „nieobrzezany”, byli „bez Chrystusa, oddzieleni od społeczności Izraela i obcy przymierzom obietnicy”. Czyli według Pawła, gdy byli „nieobrzezani” to nie byli oni „obywatelami wspólnoty Izraela”. Czy to się zmieniło? Tak, zmieniło.

Efezjan 2:13

Teraz zaś, w Mesjaszu, Jaszua, wy, którzy niegdyś byliście daleko, zostaliście sprowadzeni blisko we krwi Chrystusa.

Teraz poganie, którzy uwierzyli, stali się „obrzezani” i sprowadzeni „blisko”, stali się „obywatelami wspólnoty Izraela”. Jest to całkowicie odmienne od tego, jak rozumie to powszechne chrześcijaństwo. Twierdzenie, że poganie weszli w „obrzezanie” i stali się „obywatelami wspólnoty Izraela”, jest zupełnie nieznaną koncepcją w większości współczesnych doktryn chrześcijaństwa. Większość chrześcijan nie uważa się za współobywateli Izraela. A jednak Paweł mówi coś takiego w Efezjan 2.

Zwróćcie też szczególną uwagę na słowa: „niegdyś byliście daleko, teraz zostaliście sprowadzeni blisko”. Jest to proroczy język charakterystyczny dla zagubionych plemion Domu Izraela, który rozproszył się „daleko” i o którym było prorokowane, że kiedyś zostanie „sprowadzony blisko”. Jeśli oglądaliście nasze nauczanie „Zagubione Owce” oraz „Czym jest Ewangelia”, jak sugerowaliśmy na początku, to takie połączenie jest dla was zrozumiałe i ma moc.

Główny nurt chrześcijaństwa uczy, że poganie zastąpili Izraela, czasowo bądź na wieki. Jednakże nie jest to, czego uczy Paweł. Uważa się, że Chrystus przyszedł unieważnić to, co zwie się Judaizmem, a zacząć nową religię, zwaną Chrześcijaństwem. I znowu, Paweł czegoś takiego nie uczył. Przeczytajcie raz jeszcze... poganie byli niegdyś z „nieobrzezania”, teraz są z „obrzezania”. Przypomnijcie sobie, obrzezanie było definiowane w I wieku jako wierzący Żydzi. Poganie niegdyś nie byli obywatelami wspólnoty Izraela, a teraz są obywatelami wspólnoty Izraela. Boży lud nigdy się nie zmienił. Bożym ludem są ci, którzy są w przymierzu z Bogiem. By dowiedzieć się więcej, polecamy „What Was the Mixed Multitude?” oraz „[Co nowego wprowadza Nowe Przymierze?](#)” Izrael miał zawsze jakiś cel. Izrael miał zawsze być światłością dla narodów.

Izajasz 49:6

Ustanowiłem cię światłością pogan, aby moje zbawienie sięgało aż do krańców ziemi.

Izajasz 60:3

I pójdą narody do twojej światłości, a królowie do blasku, który jaśnieje nad tobą.

Ale czym jest „światłość”? Do biblijnych metafor potrzebujemy Biblii. Nasz Mesjasz mówił o światłości:

Mat 5:14-16

Wy jesteście światłem świata; nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapalają też lampy i nie stawiają jej pod modusem, lecz na blacie – i świeci wszystkim, którzy są w domu. Tak niech i wasze światło świeci wobec ludzi, żeby mogli zobaczyć wasze dobre czyny i oddać chwałę waszemu Ojcu, który jest w niebiosach.

Jeszcze raz, czym jest światłość? Nasz Mesjasz powiedział, że światłość to, metaforycznie, „dobre uczynki”. A dokładniej, dobre uczynki to posłuszeństwo wobec Bożego Prawa, bo Boże Prawo to światłość... tak przynajmniej mówi Biblia.

Przypowieści 6:23

Gdyż przykazanie jest pochodnią, a nauka (prawo) światłem; drogą życia zaś są napomnienia do karności;

Izajasz 8:20

Co się tyczy prawa i świadectwa: Jeżeli tak nie powiedzą, to znaczy, że nie ma w nich światłości.

Zatem co to oznacza, że Izrael ma być światłem dla narodów? Że Izrael ma ukazywać narodom Boże Prawo. A jakie jest hebrajskie słowo na „narody”? To *gojim*... Po hebrajsku *gojim* oznacza pogan. Słownik Stronga tłumaczy *gojim* jako: narody, poganie, ludy. Greckie słowo na określenie pogan to *ethnos*. Kilka wieków przed Mesjaszem, gdy Stary Testament był tłumaczony z hebrajskiego na grecki, hebrajskie słowo *gojim* zostało przetłumaczone na grecki jako *ethnos*, co oznacza poganie. Zadaniem Izraela zawsze było pokazać Boże Prawo poganom (narodom). Niestety tak się nie stało.

Nasz Mesjasz musiał się pojawić, by na nowo nauczyć Żydów celu Izraela. Przywódcy żydowski z I wieku wszystko powykrzywiali. Żydzi wymyślili tak trudny proces, według którego poganie mogli wchodzić do światłości (do Bożego Prawa), że stał się on przeszkodą. Żydom i poganom nie układało się. Żydzi byli opresyjni względem pogan. Żydzi stworzyli mur, mur nieprzyjaźni. Dzięki doktrynom przywódców żydowskich I wieku Boże Prawo stało się bezsilne. Na przykład nasz Mesjasz tak przyganiał faryzeuszom:

Marek 7:8-9

Porzuciliście przykazanie Boże, a trzymacie się tradycji ludzkiej. I ciągną dalej: Pięknie unieważniacie przykazanie Boże, aby utrzymywać swoją naukę.

Ponieważ Żydzi byli tacy wrodozy wobec pogan, że zaledwie tylko kilku pogan chciało zrozumieć Boże Prawo, czyli Torę. A jeśli poganie byli na tyle odważni, by zbliżyć się do przywództwa żydowskiego w I wieku, to oni czynili ten proces niepotrzebnie skomplikowanym. I tu mamy tego efekt, Boże Prawo stało się bezsilne dla pogan. Pamiętajcie o tym, gdy będziemy dalej czytać Efezjan. Podobny tego przykład znajdziemy w Dz. Ap. 10. W tym rozdziale Piotr ma wizję, że przebywanie z poganami nie powinien uważać za łamanie prawa.

Dz. Ap. 10:28

I przemówił do nich: Wy wiecie, jak bardzo niezgodne z prawem jest Żyda przestawanie i odwiedzanie ludzi innego narodu;

Powodem, dlaczego Piotr myślał, że to niezgodne z prawem, nie było Boże Prawo, lecz dlatego, że tak uczyli faryzeusze, zgodnie z ich ustnym prawem i tradycjami. Piotr błędnie wierzył i postępował w tej sprawie według nauczania faryzeuszów. Więcej na ten temat znajdziecie w nauczaniu pt. „Dzieje Apostolskie 10 - Wizja Piotra”.

Żydowski przywódca skutecznie postawił duchowy mur pomiędzy Żydami a poganami. To też miejcie w pamięci, gdy będziemy kontynuować Efezjan. Przywódcy żydowski nie tylko ustawili duchowy mur między Żydami i poganami, nawet na dziedzińcu świątynnym postawili fizyczny mur. W I wieku istniał na dziedzińcu świątynnym mur, zwący się „środkowy mur podziału”, jaki oddzielał Żydów od nawróconych pogan. Był to fizyczny mur, który literalnie rozdzielał Żydów i pogan. Zatem Żydzi i poganie byli literalnie i duchowo rozdzieleni z powodu działań przywódców żydowskich I wieku. I to prowadzi nas do dwóch wersetów, jakie często są cytowane na rzekome unieważnienie Bożego Prawa. To tutaj powstaje całe to zamieszanie.

Efezjan 2:14-16

On bowiem jest naszym pokojem, który z dwojga uczynił jedno, i w swoim ciele usunął stojący pośrodku mur wrogości, On zniósł prawo przykazań (zawarte) w postanowieniach, aby stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka i obu pojednać z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, w którym zabił wrogość.

Pewnie zauważyliście werset 15. W języku polskim werset 15 wydaje się mówić bardzo wyraźnie, że nasz Mesjasz przyszedł, by znieść prawo przykazań wyrażonych w postanowieniach. Stąd mamy, że murem nieprzyjaźni musi być Boże Prawo, i rzekomo dlatego Mesjasz musiał usunąć Boże Prawo. Tak typowo rozumie ten werset główny nurt chrześcijaństwa. Nie możemy ich za to winić, gdyż tak ten werset został przetłumaczony na nasz język. Jest całkowicie logiczne, że ten werset można tak interpretować. Jednakże nie ma to sensu w kontekście do całej Biblii. Ten werset miałby sens, gdyby był sam, gdybyśmy udali, że nie ma całej reszty Biblii.

Prześledziliśmy kilka wersetów pokazujących, że celem Izraela było zanieśenie Bożego Prawa narodom, czyli poganom. Jednak Paweł w Efez 2 wydaje się sugerować, że Boże Prawo było murem wrogości pomiędzy Żydami a poganami, i dlatego nasz Mesjasz musiał usunąć Boże Prawo, by uczynić pokój i połączyć razem Żydów i pogan. Jak to możliwe, że celem Izraela miało być przyprowadzenie pogan do Bożego Prawa, kiedy w tym samym czasie Boże Prawo było problemem między Żydami a poganami? To w ogóle nie ma sensu. Na dodatek jest nieprawdziwe. Nasz Mesjasz nie przyszedł znieść Bożego Prawa, nawet jeśli Efez 2:15 wydaje się mówić, że nasz Mesjasz przyszedł znieść Boże Prawo. Skąd wiemy? Nasz Mesjasz nam powiedział:

Mat 5:17

Nie sądzicie, że przyszedłem znieść Prawo lub proroków...

Jest to dość wyraźne i zdaje się całkowicie przeciwne do Efezjan 2:15, gdzie jest powiedziane: [zniósł prawo przykazań \(zawarte\) w postanowieniach](#). Nawet Paweł powiedział, że Boże Prawo nie zostało zniesione:

Rzymian 3:31

Czy więc przez wiarę unieważniamy Prawo? W żadnym razie – lecz Prawo utwierdzamy.

Rzymian 7:22

Bo według człowieka wewnętrznego zachwycam się Prawem Bożym.

Rzymian 7:25

Bogu niech będą dzięki przez Jaszua, Mesjasza, Pana naszego! Tak więc ja sam z jednej strony służę umysłem Prawu Bożemu, a z drugiej strony ciałem – prawu grzechu.

Jan mówił to samo:

1 Jana 5:2-3

Po tym poznajemy, że kochamy dzieci Boga, gdy kochamy Boga i spełniamy Jego przykazania. To bowiem jest miłość Boga, że się przestrzega Jego przykazań, a Jego przykazania nie są uciążliwe.

1 Jana 2:3-6

A przez to upewniamy się, że Go poznaliśmy, jeśli zachowujemy Jego przykazania. Kto mówi: Poznałem Go, a Jego przykazań nie zachowuje, ten jest kłamcą i nie ma w nim prawdy. Kto jednak zachowuje Jego Słowo, w tym prawdziwie Boża miłość jest doprowadzona do doskonałości. Dzięki temu przekonujemy się, że w Nim jesteśmy. Kto mówi, że w Nim mieszka, powinien sam tak postępować, jak On postępował.

Jak widzieliśmy, to jak mamy chodzić, zdefiniowane jest Bożymi przykazaniem. Czyli musimy po prostu sprawdzić, jakich przykazań przestrzegał nasz Mesjasz.

A co stanie się z tymi, których nasz Mesjasz nie będzie znał?

Mat 7:23

Wówczas wyznam im: Nigdy was nie poznałem. Odstąpcie ode Mnie wy, którzy czynicie bezprawie.

O co zatem chodzi w Efez 2:15, skoro wydaje się wyraźnie mówić, iż Boże Prawo zostało zniesione? Hm, szczerze mówiąc... werse 15 jest trudnym wersem do przetłumaczenia... zwłaszcza dla kogoś nie uwzględniającego kontekstu kultury I wieku.

Odpowiedź na to pytanie znajduje się w grece, a kontekst kulturowy I wieku został omówiony wcześniej. Prześledźmy to:

1. Celem Izraela było pokazywanie poganom Bożego Prawa, czyli światła.
2. Izrael zawiódł w ukazywaniu poganom Bożego Prawa. Zamiast tego stali się wobec pogan opresyjni i wrodzy. Tak bardzo, że ta wrogość utworzyła duchowy mur między Żydami a poganami. Doszło nawet do tego, że wybudowali na dziedzińcu świątynnym mur podziału odzwierciedlający tę smutną mentalność. To sprawiło, że Boże Prawo stało się bezsilne dla pogan, czyli że Boże Prawo nie miało mocy bądź wpływu na pogan.
3. Pojawił się nasz Mesjasz i w Mat 5 przypomniał Izraelowi, że mają być światłem dla pogan, pokazując im dobre uczynki, które mają czynić.

Główne znaczenie greckiego słowa w wersecie 15 na „zniósł” to: uczynić bezsilnym, obdrzeć z siły i mocy, wpływu lub władzy. „Znieść” to wtórne, drugorzędne znaczenie. Dlaczego więc tłumacze nie zastosowali pierwszego znaczenia tego słowa? Nie możemy tego stwierdzić z całą pewnością, jednak większość tłumaczy jest już nastawionych na to, że nasz Mesjasz faktycznie zniósł Boże Prawo. Jednak główna definicja daje nieco odmienną perspektywę tego greckiego słowa użytego w Efez 2:15. A jeśli uważacie, że Słownik Stronga jest dla was tendencyjny, podajemy alternatywę: Grecki Leksykon Thayera – *katargeō*: sprawić nieczynnym, niewykorzystanym, nieaktywnym, niedziałającym, pozbawić siły, uczynić bezużytecznym. Sprawić, że osoba lub rzecz nie jest już skuteczna; pozbawić mocy, wpływu lub siły. Praktycznie mówi to samo, co Strong. Oto co stanie się, gdy użyjemy głównego znaczenia tego słowa. Przeczytajmy Efezjan 2:14-15 z tą informacją:

Efezjan 2:14-15

On bowiem jest naszym pokojem, który z dwojga uczynił jedno, i w swoim ciele usunął stojący pośrodku mur wrogości, On **zniósł** uczynił bezsilnym prawo przykazań (zawarte) w postanowieniach, aby stworzyć w sobie samym z dwóch jednego nowego człowieka i obu pojednać z Bogiem w jednym ciele przez krzyż, w którym zabił wrogość.

Widzicie, jak to współgra? Boże Prawo nie było wrogiem wobec pogan. To byłoby absurdem, czyż nie? Boże Prawo nie jest wrogiem tym, którzy przychodzą do wiary. Przeczytajcie Psalm 119, na przykład. Mesjasz przyszedł, by uczynić jedno Żyda i poganina. Taki był cel przyjścia Mesjasza. To nie był jedyny cel, ale jeden z wielu. Jeszcze raz polecamy nauczania „[Zagubione Owce](#)” i „[Czym jest Ewangelia?](#)”, które omawiają ten właśnie cel przyjścia naszego Mesjasza. Nasz Mesjasz zniósł wrogość między Żydem a poganinem, on nie unieważnił Bożego Prawa. Wrogość między Żydami a poganami uczyniła Boże Prawo bezsilnym dla poganina, zniszczyła cel Izraela, jakim było nieść Prawo, jako światło, poganom. Paganie nie mieli być obcymi ani przedmiotem wrogości Żydów, lecz obywatelami społeczności Izraela. Mieli stanowić jedno.

Efezjan 2:17-22

A gdy przyszedł, głosił pokój wam [pochodzącym] z daleka, i pokój tym z bliska, że przez Niego mamy dostęp do Ojca, jedni i drudzy w jednym Duchu. Tak więc nie jesteście już obcymi i przychodniami, lecz współobywatelami świętych i domownikami Boga, zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, podczas gdy jego kamieniem węgielnym jest Mesjasz, Jaszua, w którym cała budowa razem spojona wyrasta na święty przybytek w Panu, w którym i wy razem się budujecie na mieszkanie Boga w Duchu.

Na podsumowanie: Efez 2:14-15 nie mówi, że Mesjasz zniósł Boże Prawo. Mówi tylko, że Boże Prawo stało się bezsilne dla pogan, z powodu duchowego oraz fizycznego rozdzielającego muru nieprzyjaźni wzniesionego przez Żydów. Nasz Mesjasz przyszedł, jednocząc razem Żydów i pogan, niszcząc ich wrogość, i umożliwił Izraelowi, by w końcu wypełnił swój cel bycia światłem dla narodów, w dawaniu poganom Bożego Prawa, czyli Tory.

Mamy nadzieję, że to nauczanie było dla was błogosławieństwem.
I pamiętajcie, by wszystko badać.
Szalom.

tłumaczenie – Bogusław Kluz

By dowiedzieć się więcej, odwiedźcie naszą stronę: www.testeverything.net
<http://119ministries.com/119-international-polish>
oraz na polskiej stronie <http://wszystkobadajcie.net>

Szalom i niech was Jahwe błogosławi w chodzeniu w pełni Bożego Słowa.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries & www.facebook.com/WszystkoBadajcie

WEBSITE: www.TestEverthing.net & www.ExaminaloTodo.net
www.wszystkobadajcie.net

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries